

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/106/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414201699
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8414201699.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpenej advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej B. , okres Kežmarok, o zaplatenie 446,93 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a .

II. Žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súd 19. 3. 2014 v jej konečnej úprave pripustenej uznesením Okresného súdu Kežmarok z 13. 10. 2014 č. k. 4C 106/2014 - 26 sa žalobkyňa domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť jej 446,93 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 446,93 eur od 8. 2. 2011 do zaplatenia a nahradiť jej trovy konania.

Právna predchodkyňa žalobkyne (spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130) žalobu odôvodnila tvrdeniami, že 27. 8. 2007 uzavrela so žalovanou zmluvu o pôžičke č. 6030608, na základe ktorej jej poskytla pôžičku vo výške

1 888,47 eur. Žalovaná mala podľa zmluvy požičanú sumu splácať v pravidelných 48 mesačných splátkach po 42,92 eur. Žalovaná svoju povinnosť riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku porušila. K dátumu spísania žaloby uhradila iba sumu 1 503,61 eur. Vzhľadom na uvedené porušenie zmluvy listom z 29. 1. 2011 označeným ako „Predžalobná upomienka“ na základe zmluvy a všeobecných obchodných podmienok tvoriacich neoddeliteľnú súčasť tejto zmluvy pristúpila k jednorazovému zosplateniu všetkých nezaplatených dlžných splátok. Žalovaná do podania žaloby neuhradené dlžné splátky nezaplatila. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 446,93 eur. Žalobou si uplatňuje aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v zákonnej výške.

Na preukázanie svojich tvrdení právna predchodkyňa žalobkyne spolu so žalobou predložila listinné dôkazy, a to zmluvu o pôžičke z 27. 8. 2007, všeobecné obchodné podmienky platné od 1. 7. 2006 a predžalobnú upomienku z 29. 1. 2011 spolu s doručenkou.

V rámci prípravy pojednávania súd 15. 8. 2014 doručil žalovanej žalobu na vyjadrenie. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

Súd vec prejednal a rozhodol podľa § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 200ea Občianskeho súdneho poriadku (drobný spor) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Oboznámením listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti, na základe ktorých prijal nasledovné právne závery:

Z písomnej zmluvy o pôžičke z 27. 8. 2007 uzavretej medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanou súd zistil, že spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s., sídlom Kežmarok, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130 (ďalej Consumer Finance Holding), dňa 27. 8. 2007 uzavrela so žalovanou zmluvu, na základe ktorej žalovanej poskytla pôžičku vo výške 40 000,- Sk (1 327,75 eur). Žalovaná sa zaviazala zaplatiť spoločnosti 48 mesačných splátok po 1 293,- Sk (42,92 eur). Ročná priemerná miera nákladov (RPMN) uvedená v zmluve je 26,20 %. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky (ďalej VOP).

Z písomnej predžalobnej upomienky z 29. 1. 2011 adresovanej žalovanej a pripojenej doručky súd zistil, že syn žalovanej 4. 2. 2011 prevzal na adrese D. podanie spoločnosti Consumer Finance Holding, ktorým spoločnosť vyzvala žalovanú s poukazom na VOP k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo a k zaplateniu istiny vo výške 491,25 eur v lehote najneskôr do 3 dní od doručenia tejto výzvy.

Z prehľadu splátok a úhrad predloženého žalobkyňou vyplýva, že žalovaná k 9. 2. 2014 na pôžičku uhradila celkom 1 503,61 eur (45 297,75 Sk).

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 27. 8. 2007, tzn. v čase uzavretia zmluvy o pôžičke (ďalej zákon o spotrebiteľských úveroch) zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

V prejednávanej veci súd s poukazom na citovanú právnu úpravu vychádzal zo záveru, že zmluva o pôžičke uzavretá medzi právnou predchodkyňou žalobkyne a žalovanou 27. 8. 2007 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide o zmluvu, ktorou sa dodávateľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom. Peňažné prostriedky na základe tejto zmluvy boli žalovanej dočasne poskytnuté vo forme pôžičky. Právny Právna predchodkyňa žalobkyne je právnická osoba, ktorá poskytla žalovanej spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Preto spĺňa charakteristiku dodávateľa podľa § 3 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaná je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Preto žalovaná spĺňa charakteristiku spotrebiteľa podľa § 3 ods. 2 zákona

o spotrebiteľských úveroch a tiež podľa § 2 písm. a) zákona č 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona o priestupkoch (ďalej zákon na ochranu spotrebiteľa).

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe:

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar alebo poskytnutá služba.

Podľa § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vykonaným dokazovaním súd považoval za preukázané, že právna predchodkyňa žalobkyne poskytla žalovanej spotrebiteľský úver vo forme pôžičky vo výške 40 000,- Sk, t. j. 1 327,76 eur. Žalobkyňa nepreukázala a z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by právna predchodkyňa žalobkyne bola žalovanej poskytla úver vo výške 1 888,47 eur tak, ako to žalobkyňa tvrdí v žalobe. Súd považoval tiež za preukázané, že žalovaná na úhradu tohto spotrebiteľského úveru zaplatila celkom 1 503,61 eur (45 297,75 Sk), teda viac, ako je výška poskytnutej pôžičky.

V prejednávanej veci zmluva o spotrebiteľskom úvere v neobsahuje žiadne dojednanie o úrokoch a poplatkoch. Preto súd s poukazom na citované ust. § 4 ods. 5 zákona o spotrebiteľských úveroch prijal záver, že žalobkyňa nemôže požadovať na žalovanej zaplatenie úrokov a poplatkov z úveru. V zmluve

úplne absentuje vymedzenie výšky, počtu a termínov nie len splátok úrokov a iných poplatkov, ale aj splátok samotnej istiny.

Keďže žalobkyňa nemá právo požadovať úroky a poplatky z úveru a žalovaná už splátkami zaplatila viac, ako bola suma poskytnutej pôžičky, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Súd už len dodáva, že za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby považoval premlčanie nároku žalobkyne na zaplatenie žalovanej sumy 446,93 eur. Pokiaľ by aj žalobkyňa mala nárok na úroky a poplatky z úveru v žalovanej výške, súd takéto právo žalobkyne považuje za premlčané.

Žalobkyňa sa žalobou domáha zaplatenia sumy 446,93 eur na základe tvrdenia, že v dôsledku neplnenia zmluvnej povinnosti uhrádzať splátky úveru (istinu, vrátane úrokov a poplatkov) riadne a včas, žalovanej vznikla povinnosť zaplatiť jej všetky dlžné splátky jednorázovo.

Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania nepovažoval nárok žalobkyne na zaplatenie celej pohľadávky (vrátane prípadných úrokov a poplatkov) zo zmluvy o úvere za preukázaný, nakoľko žalobkyňa nepreukázala a z vykonaného dokazovania nevyplýva splnenie zákonných podmienok pre uplatnenie takéhoto práva na súde.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

V prejednávanej veci právna predchodkyňa žalobkyne v žalobe (a ani v predžalobnej upomienke), ani žalobkyňa v priebehu celého konania neuviedli tvrdenie, ktoré konkrétne ustanovenie zmluvy o pôžičke alebo VOP, ktoré sú súčasťou zmluvy, obsahuje dojednanie o práve právnej predchodkyne žalobkyne žiadať zaplatenie celej pohľadávky naraz pre nesplnenie niektorej splátky. Súd z listinných dôkazov v spise existenciu takéhoto dojednania nezistil. Žalobkyňa nepreukázala ani splnenie podmienok uvedených v cit. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

Avšak aj v prípade, že by žalobkyňa preukázala splnenie podmienok pre účinné uplatnenie nároku na zaplatenie celej pohľadávky zo zmluvy o úvere (vrátane úrokov a poplatkov), súd zastáva názor, že takéto právo žalobkyne je premlčané.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone uvedenej. Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči

spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Citované ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa je vo vzťahu k ustanoveniu § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré ukladá súdu prihliadať na premlčanie len na námietku účastníka konania, špeciálnym ustanovením. Preto má pri aplikácii prednosť pred ustanovením § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže toto špeciálne ustanovenie upravuje postup súdu pri rozhodovaní o nárokoch zo spotrebiteľských zmlúv (je procesnej povahy), pričom do zákona nebolo zavedené osobitné prechodné ustanovenie, ktoré by účinky posúvalo len na veci rozhodované po účinnosti predmetnej právnej úpravy, je potrebné podľa uvedeného ustanovenia postupovať, a teda ex officio prihliadať na premlčanie (aj bez námietky premlčania účastníka konania) vo všetkých veciach, v ktorých bolo začaté súdne konanie a v čase účinnosti tohto ustanovenia nebolo ešte rozhodnuté. Uvedený názor potvrdzuje napríklad aj rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. 9. 2014 sp. zn. 7Co 621/2014.

V prejednávanej veci 3 ročná lehota na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky vrátane úrokov a poplatkov by podľa § 103 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 101 Občianskeho zákonníka) začala plynúť 8. 2. 2011 (deň nasledujúci po uplynutí 3 dňovej lehoty určenej právnou predchodkyňou žalobkyne vo výzve z 29. 1. 2011 plynúcej odo dňa nasledujúceho po doručení výzvy) a uplynula by 8. 2. 2014. Žaloba bola na tunajšom súde podaná až 19. 3. 2014.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Vzhľadom na to, že žaloba bola zamietnutá v celom rozsahu, účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, bola žalovaná. Žalovaná si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnila (žiadne jej ani nevznikli). Preto súd rozhodol podľa § 151 ods. 1 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej žiadnu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).